

प्रवेश सं० १६००६

विषय: भगवान्नम्

क्रम ८०

नाम परशुरामसृति.

प्रथकार

पत्र सं० १-८

॥२ कल्पम् ॥

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३८

पंक्ति सं० (पृष्ठे) १०

आकार: १०.२. × ४.२.

लिपि: द्वितीया

आधार: ३८.

वि० विवरणम् ५-

13923

र. १६२०

पी० एम० य० प०--७७ एम० मी० ई०--१६५१--५० ०००

८४॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ द्विंकधरमेकतो विष्टतकोऽन्तर्भुमध्यतोरमाचरणपंकजस्वलितया
चकंचाच्यतः सुरो दिति सुरो निजं सततमीहृमाणं मुदासदाभिमतसि च येन मतमाधवं साधवः ॥ ४
धर्माभिकारिकलकेरवकाननेऽश्रीगमयादिति सुतेन विनाय केन शाश्वतपराशरकृते विद्वति द्विं
तीष्याध्यायेविधीयत इहो दिति द्वितीयोऽथ ॥ ५ ॥ प्रथमाध्यायेच द्वर्षीमपि द्वर्षीनामै ह कामुष्मिक
फलहेतु साधारणासाधरणधर्मो निरूपितो इदानीं सर्वदर्षीनामीवनं हेतु साधारणधर्मनिरूपिति
त्रिंश्चितीष्याध्यायमारभते ॥ तत्राध्यायार्थं त्रिंश्चित्तजानीते ॥ ॥ अत्यधिरटहस्थस्पकमर्माचारं कलोद्युगोऽधर्म
साधारणोशक्त्याचाद्वर्षीर्षीत्यमागतम् ॥ ६ ॥ तं प्रवद्यामृहं पूर्वपराशरवदोयथा ॥ ॥ अत्यधिरवादु
र्षीर्षप्रस्त्रेहिकामुष्मिकफलहेतु साधारणाधरणधर्मनिरूपणानंतरमेहिकफलहेतु धर्मनिरू
पणो न दुष्कृत्येष्टहस्थस्पृहस्थस्पैवन जस्तवारिवानप्रस्थसंन्यासिनां कर्मणो जीवनं हेतु किञ्चाया
आवारः कर्त्तव्यतात्तोऽक्षयिपदपरित्यागेन यत्कर्माचारपदोपादानं सद्गंगात् गेलोकिकद्यापारभृताया

अपिक्षेषकलोशाङ्गीयवेऽधनायकर्मीवासएदयोलोकेलोकिकालोकिकव्यापाराभिधायकल्ल
शांगुरातेरेषुक्षमवैरेष्मावधर्मस्तासामान्येनयहस्याजिधामंकथमित्यतन्नाहकलोयुगाइति। कलो
उवेस्सद्वैष्मिकमन्त्वाद्यतदेवस्पष्टयतिवधर्मसाधारणमितिसर्वविर्णुएसावारणः कृष्णाचारोधर्मश्र
शांगुभुज्ञातऽस्तर्थेष्वसाधारणेहेवमाद्यशक्तिरत्निशक्त्यासामध्येनकलोविजादीनं याजनादिष्ट
मृष्टयाज्ञावनस्युच्चमन्त्वात्कृष्णादेववाल्यत्वासम्भवादित्यर्थः चत्वारोवर्णाण्यात्वाजिष्ठहस्यमात्रपर ५५
पूर्वपूर्वकलिष्टुग्रक्षेणात्तिसिंच्चात्ममशदिपद्वेदवदुर्लीमायात्रमिणात्वाजिष्ठहस्यमात्रपर
तेऽस्त्रदेवाणुषुनक्षिणेति। तपूर्वघातिशात्कृष्णमहर्षणशारपकर्षणादृष्टेतिकवृत्यताप
तिपादनपुरम्भरवस्यामिष्टात्वद्वामावभूत्वशक्तामयनुदत्तिपूर्वीति। पूर्वकल्प्ययपराशर
द्वचनानतिक्रमतीर्यग्निः। प्रतिज्ञातेवर्मसाहा॥ ॥ प्रस्तुकर्मसत्त्वात्मितिविषः संक्षिकमृष्णवकारयेत्
॥ ॥ ॥ यज्ञिःकर्मनिःपूर्वक्षेष्मध्यादिभिःसहितोयुक्तेपिविषः क्षविकर्मीकर्षणंमेवकेष्टःक्ष

रयेत्कविवाणिष्टपेद्वास्त्रयंहतेष्टिगोतमस्मरणात्मकामान्नदभावेस्वद्यमपिकुर्याद। तदाहकूर्मः। मृ
यवाकर्षणंकुर्याद्वालिष्टपवाकुसोदकश्रुक्षापापीयसीद्विः। उत्सादतांविवर्जयेत्वद्वहस्यमितिविषः।
कुर्मादेष्विवाणिष्टपुर्वीतस्वद्यकुर्मांश्चायन्त्वाल्युज्यतेदिनश्चतिपैतनमृष्टये
कर्षणात्मेष्टयायुगात्मतवदविषयमिष्टः॥ ॥ क्षेष्मोवन्पात्रवलीवर्षाह्वानाहा॥ ॥ ज्ञाधितत्ववित्तंआत्म
लीवद्वन्योजयेत्। होमागेयाखितंस्त्रीवद्वर्षविज्ञानवाहयेत्॥ ॥ ॥ ॥ ज्ञाधितातुवुक्तितत्ववित्तमिष्ट
सिनश्चात्मात्माडुर्घतेवलीवद्वहन्ताद्यनयेजयेत्वाहीनाग्नपादविकलः। व्याधिनातिसारादि
ग्रज्ञः क्षीवः। मृष्टवर्हितस्मापिन्नहलादिकंवाहयेत्॥ ॥ तदुक्तमाशवमिष्टिके। नसुत्तरस्यात्मश्रान्तवाहय
विकलेष्टियामितिएकनेवस्त्रिष्टोषिष्टवद्वयोपादानमस्त्यतादगांठां। कोदशस्त्राहियोज्य इत्यत्वाहा॥
॥ ॥ स्थरामः नास्त्रंहस्तुर्द्विष्टद्वज्ञितावाहयोद्विष्टस्यार्थप्रवचात्मानेसमादरेत्॥ ॥ ॥ स्थराग
दोमः सोपामयेष्टस्त्रोमासोषोम्नोऽहेन। दोमासावेकवेलायोषेष्टकालं यथास्त्रच?— पर्वतेष्ट

शत्यादृटांगनुकोमलोरोवत्संचाष्टुष्टुचंसवलभणमनङ्गाहं उवाहयेदिनिवृहस्यएशारस्मरणाऽ
नीरुजनिर्णयात् स्कृपीडा हलोष्टु नादाव यासवशेनयस्यतनुविर्याधिव्याधितनिषेवेवते
सिद्धाद्वस्त्रेनाल्लग्नेनसुमद्भुमनहननादीनीष्टु डवीज्ञत्वेन्दर्घभेद्यस्त्रह्यासहनेनवाज्ञत्वं शूलतः प
रिहतेनुवृद्धत्ववज्ञित्वं लीवजेवत्वद्येत्यसिद्धानेवत्वमस्यार्थमामध्याक्षवाहयेत् ॥ तउक्तमा
इवप्रतिकृका इक्षुः प्रदेव्यामंवाक्याएवाहनं सहते । विश्वामियमध्यमेनागेनागेचित्तेयथासुख
मिनिप्रवृत्तेष्वहरेष्वहरेष्ववाहयित्वामध्यमेष्वहरेष्वप्रहरेष्ववेत्यर्थः । वलीवहृमि ५८
त्यादावेकल्पमविवक्तिनेत्र्याष्टगवेष्महिलेष्टुवर्जिवनाधित्वाच्चर्विवेष्मायमप्रिवाहयेत्तुक्त
माश्वमेष्मिक्यववात्वयाक्षत्यसंशयोद्यवाह्येत्वक्षयोऽनुभवप्राप्नेत्यनवत्ति ॥
इदमप्पष्टगवाजेष्मादिगवेष्माहयेत्पादं मध्यस्तु उवर्गवावद्ववेष्मिपादोक्तेष्मामष्टगवस्तु

मित्यविसरणाऽपशाद्वस्त्रीवद्द्विपनानंतरं स्वयंमाध्याक्षिकं सानंक्षयीत्वात्तथाचहारीतः सापयिति
त्वानुहुलकृत्यवाल्लणात्मेजनयेदिति संधामानमित्यवातः सानमुक्तमवृत्तमाध्याक्षिकामिति
नपुनरुक्तिः यातमीध्याक्षयोऽसानेवानेष्मस्यष्टुहस्ययोः । यतेष्मिष्टवाणामाक्षकुबुद्वाल्लवारिण
नपुनरुक्तिः यातमीध्याक्षयोऽसानेवानेष्मस्यष्टुहस्ययोः । यतेष्मिष्टवाणामाक्षकुबुद्वाल्लवारिण
इतिद्वेष्माद्युहस्यस्यानवयामेवानाऽनवित्यात्मानमंतरमित्याद
नानुरुक्तिकात्मायनमरणाऽनुदिपिमाहस्तेष्मायेगयाज्ञदन्त्यः । सानमंतरमित्येवमाक्षिकाव
मनेत्या । जलामिभवेणवतीष्टप्यमरिकल्पतः । अधिग्रन्थास्त्रमेजेनावृत्तेनतित्यशः । सानावरण
मित्येत्प्रदिष्टप्रहात्मप्रितिमेवाक्षयातः । सानविधित एवावग्नेव्याः । मध्याक्षसानानंतरद्वात्प्रमादः ॥
॥ १३४ ॥ जलामिभवेणवतीष्टप्यमरिकल्पतः । एक्षदिविचुविद्विष्मानज्ञेयेसानकानुदिजः ॥ १३४ ॥
जप्यमध्याक्षसामध्याप्रधानवेनगायत्र्यावेनावस्थीयासनमुपलहृत्युद्विष्मिष्टवाहयुक्तमवृद्विष्मिष्ट
वमाहनागयणाः । आप्रपुनद्वेष्मेवेणायापोहिष्मिर्मार्जिनां प्रज्ञिष्मिष्टवाजलिसम्यग्युद्विष्मिष्टविष्मिष्टपि

२४८०:
३.

तद्वज्ञारेचित्रनिचहंसाङ्गुचिष्ठदित्यपि। एतज्ञोपर्हर्षवाङ्गः स्मर्यं पश्यत् समाहितः। गायत्रा उथयोश क्रिज
पस्याय दिवाकारमिति देवार्चनं प्रधाक्षेत्रिक इव भूमिति उन्नरुक्तज्ञातमीर्थं देवसायं विश्वपूजा समा
उभे दितिज्ञोनक समरणाऽऽहोमो वै श्वदेवस्मयुन्नर्वचन ज्ञाधाय स्यत इव वरकालता वोधनार्थं॥ तदा
हवदस्य तिः सवार्द्धीकर्पणा त्वार्थः यश्वादाजातराज्ञते वै श्वदेवावसाने वामान्पद त्रिविद्वाय ते इ
ति स्वाधायाय सनं ब्रह्मयज्ञः यत्स्वाधाय भवति स ब्रह्मयज्ञ इति समरणाऽसवाप्ती वै विद्वाय ते क ५७
गादितियथायाप्तं संवधते एको वादो वावयो वाचत्वारो वाइन्द्रेकाहि विवरुग्मवते विश्वाश्वत्येव
दिविद्वार्द्धीवायाछांदस्त्वर्गते। एषाऽन्यान्याद्याशक्तिमो न येत्त्राप्तं विश्वाप्तं कर्त्ताणो
न्यज्ञाप्तं प्रधात तदेव एव न यनायाप्तं विश्वते अतएव हारितः। मापदित्वानुहोसं द्वयवासुला
न्यज्ञेजयेदिति। न तु यद्युपापत्यनायज्ञत्वं विश्वामो धर्मापद्यो गिताकथ
स्परदित्यतत्त्वाह॥ ॥ स्वयक्षेयथाक्षेवामेव स्वस्य मर्तितः। निर्वपेत्यं च यज्ञां वृक्तु दाह्यो वक्तारवेत॥

द्वा। ॥ यथास्वयं शिलोंद्वादित्वाऽन्तिर्वित्वात्येष्यो तस्मार्द्विक्यातुषानमभुद्यकारित्यास्वयेन्द्रुष्टे
पिक्षेवेदकाराऽऽतकादिवारकवित्वात्यक्षित्वेत्यत्येवेद्वार्द्धान्येव्याप्तं प्रह्लादित्वामित्वेन
दीनोदाक्षाचकारयेन्द्रुष्टीत्यत्वेव इवार्द्धान्येव्याप्तियमानावापुष्टवार्थत्वे न नदुतिक्षेषु दृष्ट्यस्ये
वजयवायोनक्तु वेगुण्यमित्यित्यत्वेव कूर्मसुरणो जन्मलाभः पितॄहन्देवाऽन्त्राश्वाप्तिष्ठत्येव
तेत्यस्य अन्देव ग्रामयतिनमेशयस्यज्ञकस्येवदोषमभिधाय तद्भावयपादितः। वस्तु भक्तका
त्वोऽनुष्ठेयत्वान्तवाक्षर्वक्षणापिनदोषकृतिः। इवानीकृष्णपूर्वत्वानाधान्यानां धर्मार्थविक्रोद्यविश्व
वमाह॥ ॥ तित्वारमानविक्रेयाविक्रेयाधान्यतस्मातः। विषयस्य वंविधावित्वाणकाष्ठादिविक्रयः॥
॥ गामित्वाः प्रामाणविनाशविनाशविनाशद्वारागुरुद्वाराद्यस्यै मूल्यकल्पनयावनेन नपरानीयाः यदिवान्य
तश्चहितस्यात्मित्वादिविक्रयमंतरेण द्वार्दृष्टकार्यं त्रास्येवेद्विभान्यतोधान्येन समानित्वाप्तस्य न
धान्यप्रस्थातिप्रक्रियाविक्रेयाविमातव्याः तदाहनारदः। अशक्तो न विजयस्यार्थ्यं तेहोमेत्येवत्वा॥

यद्यवशंतु विक्रेयासि लाभादेन सत्त्वमाइनेवं रसादिविनिमयो पितृष्ठाः॥ तदा हापम्भवः॥ अत्रेष
चात्र स्पर्मनुष्याणां च मनुष्ये रसानां च रसो गंधाना च गंधे विद्यया च विद्यानामिति यज्ञकामं वाकृष्ये
त्याद्यानिलान्विकीर्णीरजिति बलिष्ठ वचनं तत्कथय विद्यनिमयासं भवेत् उक्त्या भ्युज्ञायै मतएव तिल
संकुलपक्वान्ननिधामनुष्याश्वविहिताऽपरिवर्त्तकनेतिसेने वपरित्वं एष्यामि हितः योग्यतिलादिवि
निमयस्पर्माकराष्ट्रादिविक्रेयश्वस्य मे वं विधा विषयवात् ज्ञीवनोपायः स यावनारदः॥ ब्राह्मणार्थ
उविज्ञेयं शुक्लदास्तु एतादिविति॥ इदानीकर्षकस्य नेमित्रिकर्तवलयज्ञविधास्य ब्राह्मणिमित्रसुप
न्यस्यानि॥॥ ब्राह्मणश्वेतकृष्णर्याज्ञनमहदावमान्तर्यामा॥ भूमिकर्वणो महात्माहेत्सामाद्या
परित्यार्थत्वात्सावधानस्याविकर्षकस्य ब्राह्मणस्य महान् दोषो भवत्येवा ब्राह्मणाय हण्डाश्वविहित्या
तदेशाभाववेष्यामार्थं त्रिसंपर्वमनुवंशेष्यवृत्त्यात् जीवेत् क्रात्मालाणां द्वाविद्याविद्याः हिमाश्रायापगर्भीना
काष्ठिं यत्वेन वर्जयेद्यदित्युभयो रेतवत्तिवेष्यमुक्तवाक्त्वात् कर्तवलयस्पर्महल्यं विशदयति॥॥ संवत्सरेण यत्प्रा

प्रमत्यधानीसमाझ्याज्ञात्रयो मुखेन काष्ठेन तदेकाहेन लांगली॥ ना॥ मत्यधानेन ज्ञीवन्त्वे वर्जीदिः
संवत्सरेण यत्प्रायं प्रायान्विता ज्ञातिलदयामुखेन काष्ठेन हलेन ज्ञामित्रिविकाहेन लांगलाकर्षकः यज्ञो त्रितीय
तत्परमनुः कृष्णविशालितिमयं तेसावृत्तिः महिता हिता॥ भूमित्रिविशालो यत्वेव हातिकाष्ठमयो मुखेन मित्रित्वा
विनिविनिदाउक्त्वादेव स्पर्मकर्षकमात्रेपसक्तेविशेषमादा॥॥ पाशको मत्यधानीत्वव्याधः शाकुनिकस्य द्या
अदाताकर्षकश्वेतवसर्वेन समागमिता॥ ना॥ वायुरयामृगात्री पाशकः मत्यधानीनः पुनर्स्यादान
पाशकाद्यांगात्मतस्याप्य वेधनामायाद्याखो प्रथावधजीवी शाकुनिकः पलिघानी द्यातात्र वर्णर्णशमूल
मुखायात्मेष्योऽपदानात्मसर्वार्थिसमानप्रथावयामागिनः॥ एवं त्रिमित्रमभिधायेनेमित्रिकमाह॥॥ वृद्धश्चि
त्वामहं भिलाहत्वाच्च क्रिमिकाटकाश्वाकर्षकश्वलयत्वेन सर्वपापेः प्रमुच्यते॥ ना॥ वृद्धभूमित्राम्यादी
मोलेदत्त्वेन नहननेवी नियापानिप्रवेत्तिसेषाभवेषापापामाकर्षकस्य वर्णर्णशमूलात्माइत्वत्तमवति॥
रखलयस्पर्मस्पर्मो हाहारीतः॥ भूमित्रेनोष्ठीः स्थित्वाहत्वाकीटपिपीलिकाः पुनर्नितिरखलयत्वेन कर्षकान्

वसंशयः। शुपोर्यनिहतेमध्यमेदिन्माहिकर्षकेशतस्मादत्तिज्ञेतदद्यादवधान्प्रायदित्यएमित्वार
नयज्ञाकरणापत्यवायाविभाशामुपसंहरते॥। (योनदद्यादिन्माहिम्योराशिमूलमुपागतः। सचोरः स
चपापिष्ठोब्रद्यम्बन्तंविनिर्दिशेत्॥)। (यःकर्षकोधान्यग्राणोक्तेसमाप्ततेमाविजेयोद्युपमाणंविशी
भागमदसानिसचोरोऽहम्भागहरणादपापिष्ठरवलयज्ञाकरणाहृज्ञस्मृक्षिव्यासंग्रहवेदाध्य
नपरित्पागात्तदुक्तशिरपुरेणा। अदत्त्वीकर्षकोदेवियक्खान्प्रवेशयज्ञातप्यत्प्राभिभूतस्पदे
विपापेववीप्तहैंदिव्यंदर्षस्थान्तुरुगत्तमाङ्गुष्ठविकारकः। महुदेशोभवेहृज्ञः सपुष्ट्यफलवान्तितः। त
स्पातेमानुषोभूत्वाकदाविल्कालपर्यायात्। दविष्ठोव्याभिनोमूरत्वःक्षुलहीनशरजायतनक्तिः। देवधान्प
परिमाणमाहा॥। ८। राजेदत्यात्प्राप्ताग्रांदेवानांवेवविंशतिः। दिव्यराणांविशक्तसाग्रहस्वपापेःप्रभुव्यते॥ ९॥
॥ १०॥ रखलेरशोऽकृताक्षन्पात्यध्यभागमशयन्तेप्रजापालनाभिकृतायदेवेभ्यश्वतिसम्बन्धकारणत्पि
त्तम्यश्वविंशतिसम्बन्धेभ्यःऽविंशकंचभागदत्यापूर्वोऽक्षेपापेःप्रभुव्यतप्रतिपूर्वोऽक्षेपसंहारः॥। तद्या

चक्रमहेवेस्पश्वपित्तस्पश्वदद्याक्षागंदुविंशकः। विशेषागंद्वाषणानंकुष्ठिंकुर्वन्तुष्ठतीतिवृहस्पति
रपि। गत्तदत्वादुष्कागेदेवानोद्यवविशकः। विशेषागंदुविआएांकुष्ठिंकुर्वन्तदोषभागिति। विषयसेतिकर्त्त
द्यात्तक्षिपुस्कावर्णातरणामपित्तमाहा॥। क्षवियोपिकुष्ठिंकुलादवान्तिवाशपूजन्येत्। देवेष्टप्रभुव्याकु
र्याहक्षविवातिज्ञपशिव्यक्षः॥ १३॥। क्षवियेवेष्टप्रभुव्यक्षितिक्षविद्यन्यग्रांविकृत्वादेवान्विषान्वदका
रणजानेपित्तश्वतथायथेक्षतागकल्यनयामूलयेद्युष्ठपिवेष्टप्रभुव्यादेविहतात्प्रवेतिकह
द्यात्तविधानायपुनरपन्यासःक्षिप्तदशागिष्ठपित्तकमपित्तदेवादेवाभ्यामागदत्याजीवनायवत्तारेपिवसीः
कुर्यान्वागिज्ञंक्षविक्षयोऽशिव्यंक्षविवेदनादिभागकल्पनावोक्ताद्युष्ठप्रयाशेणाजातिग्रहचउर्ध्वाशिवापिशाभ
ततीयकंक्षविष्ठेविंशतिंवेचददत्तानामिषानकमिति। मनुष्ठप्रस्यापिक्षाघाणादजीवनहेतुसज्जवेविपराधीनया
विज्ञुश्वश्वयेत्पत्तद्याहा॥। विकर्मकुर्वतेश्वाज्ञिज्ञापुरुषव्याप्तिः। भवेत्पल्यायुष्मेवेविनिर्यन्यान्यसंशयः॥ १४॥।
द्युष्ठप्रयाशारहिताःप्रभुविकर्मणावेष्ठादिकुर्वतेश्वालयायुष्मेवंतित्वान्तरनरकंग्राह्यानिनेनहृप्यादिर्पले
हिकाष्ठप्रिक्षव्ययःप्रतिवेष्ठकंदिभुष्ठप्रिक्षव्यमित्यर्थः। अतएवादुशासनिकोशोगादेवमूलोऽ

अपास्पंवनुशंसता। शायेव दीर्घवैत्वमतिमानमनार्जविं। अद्यतंचातिवादं च पैसून्यमतिलोभता। निष्कृतिर्वाप
 वज्ञानं जनने शूद्रमादिशङ्गा। दृष्ट्यापितामहः शूद्रमभिनृतं दत्तामेसैषादिजडश्वराणां दुष्युक्तवान्। न गंपति
 तामसाभावाः शूद्रस्य दिजभक्तिः। दिजसुशूष्ययाशूद्रः परं श्रेयो द्विगच्छति। अहिंसकः उभावारोदेवता। दिजपूज
 कः। शूद्रो धर्मफलेन्द्रिये। स्वधर्मे रोदद्युन्यत इति दिजसुशूष्ययाः। शूद्रदेवो भिनवकत्वमभिहितं। उक्तमध्याद्यादीनि
 गमयति॥। अत्रणामपिद्वर्तीभामेषधर्मः सनातनः॥१८॥। ब्रह्मणाहवियवेशपश्वाणामेषहृषिकाणि जपशिला
 लद्वलोधर्मः सनातनः सर्वेषां पिकलियुगेषु पारं पदीगत इति। गोभिस्वस्मन्यधाराधवलितवश्वः। सुस्ततः कृष्ण
 मुर्वेश्वारणाथस्यारावतस्वशस्त्रकांतिमारुद्यारो। सुक्तादामाभिनवमरकतथावसूक्तेऽस्त्रियं
 विद्यस्याशूद्रत्येसवशमस्वशशं ऊऽधर्मुद्धवं वपुर्वः॥१॥। धर्माधिकारिङ्कलकैरवक्ताननेऽश्रीरामपरित्यन्तन
 विनायकेन। शण्डेपरशरकृतेविहतो द्वितीयो ध्यायः। कलाद्वित्तिविनिर्णयाय॥२॥। इति अ
 धर्माधिकारिगमपाण्डितात्मनं दपएडितापरनामधेयविनायकपण्डितहृतोपराशरस्मृतिविद्वतो विद्वन्म
 नोहरायाद्वितीयो ध्यायः॥। गा॥ ॥१॥। सुभ्रमस्ता॥ ॥२॥। अश्रीराम॥ ॥३॥। संख्या १५५।